

Lojze Blatnik

JAMARSKA ŠOLA IN JAMARJENJE

Moj prvi obisk ferajna se je zgodil med potopisnim predavanjem o eksotičnih krajih (mislim, da oktobra 2016), ki sta ga gostila moj brat (Blatnik Sr.) in Jaka Flis. Podobno potopisno predavanje se je ponovilo še enkrat, nakar mi je nekdo omenil, če bi šel na jamarsko šolo, ki se bo začela marca 2017. Itak. Zanimiva stvar, ki se je zgodila že pred jamarsko šolo je ta, da mi je Matej rekel, če bi šel še na en žur, ki se mu reče Putikovanje. Na njem se bom najbrž »mal zmoču«, tako, da bi bilo najboljše, da bi uporabil kar njegov jamarski pajac – »pol« se pa nazaj preoblečem. Več podrobnosti mi seveda ni razkril. Meni se je zdelo čudno, ampak, ajde, pust'no detajle. Krščen sem bil torej, še preden sem vedel, kaj je ožina in kaj sifon.

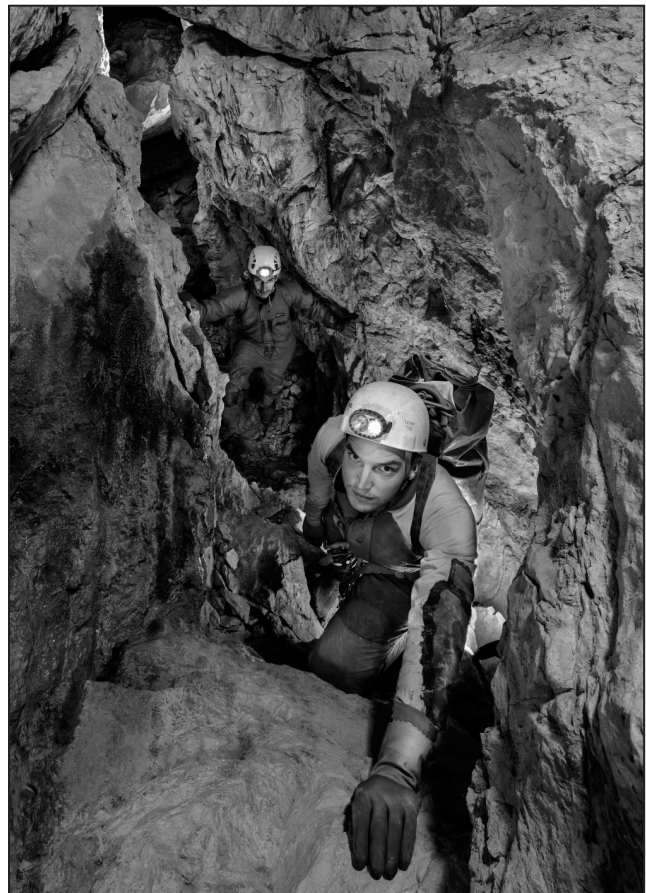
V marcu pa se je začela jamarska šola. Program se mi je zdel super. Ob četrtkih predavanja, ki so zajemala različne teme (prva pomoč, varstvo jam, vrvna tehnika, dokumentiranje jam), čez vikend pa obiski različnih jam; te so se stopnjevale po tehnični zahtevnosti. Zanimivi so prvi občutki, ko se vzpenjaš po štriku. Za vajo iz prepenjanja so nam pripravili poligon pod črnuškim mostom, potem pa še pred Vranjo jamo. Pred Vranjo jamo je Stari napeljal 40 m štrika, da smo si dali duška z žimarjenjem. Tam mi je prvič »delal adrenalin.« Imel sem prekratko kratko popkovino in seveda bil še »nezverziran« – treba se je bilo prepeti 40 m od tal, da bi prišel na vrh. Moram reči, da je to čisto drugače kot pod črnuškim mostom, kjer lahko človek v bilokaterem trenutku stopi na železno štango in spleza dol. V najslabšem primeru bi lahko pod croll vpel desonder in šel dol.

Po predavanjih ob četrtkih so bili tedenski sestanki, kjer se pove o preteklih in prihodnjih akcijah ter morebitnih slučajnostih. Dogodkov je bilo veliko. Kmalu po jamarski šoli je bil prvomajski tabor. V naši skupini smo v treh dneh odkrili 11 novih jam, od katerih sem (po osmih mesecih) oddal prve tri A-zapisnike.

Po »prvomajcu« sta bili dve (zame) zahtevnejši akciji – Evklidova piščal in Trubar. V Evklidu se je merilo neizmerjene dele, v Trubarju pa postavljalo nov šotor in plezalo v nove dele. Tu sem bil najgloblje do takrat – na okrog –300 m. V Trubarju je bila za mene tudi prva prespana noč v jami.

V tem letu je bilo tudi trikrat organizirano raziskovanje na Kaninu za cel teden, s poudarkom na jami P4. Naredilo se je ogromno, meni se je uspelo udeležiti avgusta in novembra, za novo leto nam je pa zagodlo vreme. Primarno sem bil del SCT sekcije, tako da bo v prihodnjih akcijah lažje transportirati prasice v zgornjih delih.

Naj zaključim, da sta, vsaj meni, pri jamarstvu zanimiva pot in cilj. »Fajn« je odkrivati nove dele, zanimivo je pa tudi vse vmes.

V Pološki jami (foto: Uroš Kunaver).